Thesis Title Genetic Diversity and Germplasm Collection of

Elaeagnus latifolia L.

Author Mrs. Pratoomporn Yingthongchai

Degree Doctor of Philosophy (Biotechnology)

Thesis Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Daruni Naphrom Advisor

Associate Professor Dr. Prasartporn Smitamana Co-advisor

Associate Professor Dr. Danai Boonyakiat Co-advisor

ABSTRACT

Elaeagnus latifolia L. is an endemic fruit plant scatteringly found in the upper north of Thailand. It has long been known by the local people and valuable in local markets. It is an important plant because of its value. Fruit and leaf were useful for food, medicinal plant and others. E. latifolia have declined rapidly in number and disappeared from many locations. Therefore, characterization of the genetic diversity is important for sustainable genetic conservation and increase use of plant genetic resources. Studies of genetic diversity have employed morphological traits, chromosome characteristic, propagation and DNA based markers, RAPD and ISSR.

Collections of *E. latifolia* were done in 8 provinces of the upper North of Thailand, i.e. Chiang Mai, Chiang Rai, Lamphun, Lampang, Mae Hong Son, Nan, Phrae and Phayao. One hundred and ninety five accessions were collected from local villages, gardens and fields for the characteristic analysis and propagation.

E. latifolia was scandent shrub. Fruit was a drupe-like achene. Sour and sweet plant types were found. Fruits size varied from small to large. Eight forms of fruit shapes were identified. The reproductive stage was developed during October to April while vegetative stage was developed during May to September. The parameters evaluated from fruits were as following; fruit weight, titratable acid (TA), total soluble solids content (TSS), total sugar, vitamin A, C and E contents, total polyphenol and total antioxidant.

Factors influencing the success of cutting; types of wood and IBA concentration (0-10 g/l), were evaluated. No interaction of wood types and IBA concentrations was noticed in in March and June cutting on the rooting percentage, root numbers and root lengths. Semi-hardwood cuttings in June significantly gave higher rooting percentage and length, whereas cuttings treated with 10 g/l IBA in March and June showed significantly difference in all indices than the others.

Best chromosomal studies were obtained from the root tip samples collected at 9.00 a.m. and staining in 1.5% lacto-propionic orcein or carbol fuchsin dye. The chromosome number was 2n = 28 which was the first report for *E. latifolia*. Pollen grains of *E. latifolia* were similarly in shape and quite small in size. Pollen shape was oblate-spheroidal. Pollen aperture was a triporate and the exine sculpture was psilate.

RAPD and ISSR markers were used for genetic diversity analysis: 7 and 14 primers were screened for RAPD and ISSR markers respectively. Either RAPD or ISSR primers were successfully used to amplify all the accessions and showed high degrees of polymorphism. Results indicated that *E. latifolia* populations had high levels of genetic variation. However, ISSR markers were more effective in clustering the target population than RAPD markers.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความหลากหลายทางพันธุกรรมและการเก็บรวบรวมเชื้อพันธุ์ของ

มะหลอด

ผู้เขียน นางประทุมพร ยิ่งธงชัย

ปริญญา วิทยาศาสตรคุษฎีบัณฑิต (เทคโนโลยีชีวภาพ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. ครุณี นาพรหม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ คร. ประสาทพร สมิตะมาน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ คร. คนัย บุณยเกียรติ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

มะหลอดเป็นไม้ผลพื้นเมืองที่พบมากบริเวณภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยและเป็นที่ รู้จักของชาวบ้านมาเป็นเวลานานและมีคุณค่าในตลาดพื้นบ้าน มะหลอดเป็นพืชที่มีความสำคัญ ด้านคุณค่าในการใช้ประโยชน์ ผลและใบมีคุณค่าทางด้านอาหาร ด้านสมุนไพร และด้านอื่นๆ ปัจจุบันจำนวนมะหลอดได้ลดลงอย่างรวดเร็วและหายไปจากหลายพื้นที่ ดังนั้นการศึกษาทางด้าน ความหลากหลายทางพันธุกรรมจึงมีความสำคัญต่อการเก็บรักษาพันธุกรรมอย่างยั่งยืนและเพิ่มการ ใช้ประโยชน์ของแหล่งพันธุกรรมพืช การศึกษาความหลากหลายทางพันธุกรรมนี้ได้รวมถึงงาน ทางด้านสัณฐานวิทยา ลักษณะโครโมโซม การขยายพันธุ์ และการศึกษาด้านดีเอ็นเอโดยใช้เทคนิค อาร์เอพีดีและไอเอสเอสอาร์

การสำรวจและรวบรวมพันธุ์มะหลอดจากพื้นที่ 8 จังหวัดของภาคเหนือตอนบนของ ประเทศไทย ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน น่าน แพร่ และพะเยา โดยพบ มะหลอดจำนวน 195 ต้นพันธุ์ที่รวบรวมมาจากหมู่บ้านในชนบท สวนหลังบ้าน แปลงเกษตรและ ทุ่งนา สำหรับนำมาศึกษาลักษณะต่างๆและการขยายพันธุ์

มะหลอดเป็นไม้พุ่มรอเลื้อย ผลเป็นเมล็ดเดียวล่อน รสชาติของผลมีทั้งรสเปรี้ยวและรส หวาน ขนาดของผลมีตั้งแต่ขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ พบรูปทรงผลถึง 8 แบบ สำหรับการ เจริญเติบโต พบว่า มีการพัฒนาของดอกและผลระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนเมษายน และช่วงการ เจริญเติบโตทางลำต้นอยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายนของทุกปี ลักษณะต่างๆของผลมะหลอดที่ศึกษาแล้วได้แก่ น้ำหนักผล ปริมาณกรดที่ไตเตรทได้ เปอร์เซ็นต์ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำได้ ปริมาณน้ำตาลทั้งหมด ปริมาณวิตามินเอ ซี และ อี ปริมาณโพลีฟีนอลทั้งหมด และปริมาณแอนติออกซิแดนท์

การปักชำกิ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัย 2 อย่าง ได้แก่ ชนิดของเนื้อไม้ คือ กิ่งแก่ และ กิ่งกึ่งแก่กึ่งอ่อน ร่วมกับการใช้ฮอร์โมน IBA ที่ระดับความเข้มข้น 0-10 กรัมต่อลิตร โดยปักชำ เปรียบเทียบกันใน 2 ช่วงเวลาคือ เดือนมีนาคม และเดือนมิถุนายน พบว่า ไม่มีสหสัมพันธ์ร่วมกัน ระหว่าง ชนิดของเนื้อไม้กับการใช้ฮอร์โมน IBA ต่อ เปอร์เซ็นต์การออกราก จำนวนราก และความ ยาวราก แต่ว่า ผลของชนิดกิ่งชำพบว่า การปักชำกิ่งกึ่งแก่กึ่งอ่อนในเดือนมิถุนายนให้เปอร์เซ็นต์การ ออกรากและความยาวรากแตกต่างจากการปักชำกิ่งแก่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ผลของความ เข้มข้นของ IBA พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติต่อ เปอร์เซ็นต์การออกราก จำนวนรากและ ความ ยาวรากของกิ่งชำทั้งในเดือนมีนาคมและมิถุนายน โดยการปักชำกิ่งด้วย IBA ความเข้มข้น 10 กรัม ต่อลิตร ให้เปอร์เซ็นต์การออกราก จำนวนราก และความยาวราก สูงกว่าการปักชำความเข้มข้นอื่น

การศึกษาโครโมโซมของมะหลอดพบว่า เวลาที่เหมาะสมในการเก็บตัวอย่างปลายรากคือ 9.00 น. แล้วนำมาย้อมด้วยสีย้อม lacto-propionic orcein หรือ carbol fuchsin โดยพบจำนวน โครโมโซมของมะหลอด 2n = 28 และเป็นการรายงานจำนวนโครโมโซมของมะหลอดเป็นครั้งแรก การศึกษาสัณฐานวิทยาของเรณูพบว่า เรณูของมะหลอดมีลักษณะเป็นเรณูเดี่ยว ขนาดค่อนข้างเล็ก รูปทรงคล้ายทรงกลม มีช่องเปิด 3 ช่อง ผิวเรณูมีลักษณะเรียบ

การนำเครื่องหมายโมเลกุลแบบอาร์เอพีดีและ ไอเอสเอสอาร์มาวิเคราะห์ความหลากหลาย ทางพันธุกรรมพบว่า จำนวนไพร์เมอร์ที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคอาร์เอพีดีมีจำนวน 7 ชนิดและเทคนิคไอเอสเอสอาร์มีจำนวน 14 ชนิด ตามลำดับ โดยไพร์เมอร์จากอาร์เอพีดีและ ไอเอส เอสอาร์แสดงผลสำเร็จในการวิเคราะห์ตัวอย่างมะหลอดทั้งหมด และแสดงการมีแถบดีเอ็นเอที่ แตกต่างกันค่อนข้างสูงในมะหลอดแต่ละต้นพันธุ์ ซึ่งเป็นดัชนีบ่งบอกถึงระดับความหลากหลาย ทางพันธุกรรมที่มีอยู่สูงในประชากรของมะหลอดที่ทำการศึกษาครั้งนี้ อย่างไรก็ตามเทคนิคไอเอส เอสอาร์ให้ผลการวิเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพดีกว่าเทคนิคอาร์เอพีดี

เอสอาร์ให้ผลการวิเคราะห์ที่มีประสิทธิภาพดีกว่าเทคนิคอาร์เอพีดี